

عنوان مقاله:

واکاوی زبان چندوجهی قرآن در گزاره های تمثیلی

محل انتشار:

مطالعات سبک شناختی قرآن کریم، دوره 8، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

طیبه حیدری راد - دانش آموخته سطح ۴ گروه تفسیر و علوم قرآنی جامعه الزهرا قم، قم، ایران.

سیدمحمد تقیب - دانشیار گروه تفسیر و علوم قرآنی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، قم ایران

خلاصه مقاله:

شماری از آیات قرآن، مشتمل بر گزاره های تمثیلی است و به جهت ارائه شدن تفسیر متن، صحیح و جامعی از متن قرآن، ضروری می نماید، مفسران، در راستای دستیابی به مقاصد آیات از نوع زبان این گزاره ها مطلع شوند و مکتب خویش را نسبت به نظرات «زبان شناسی» روشن کنند. این تحقیق با روش توصیفی تحلیلی بر اساس داده ها و اطلاعات کتابخانه ای به ویژه بهره جستن از کتب ادبی، بلاغی، تفسیر متقدمین و متاخرین نگاشته شده است و یافته های حاصل از آن عبارتند از: تک وجهی نبودن زبان قرآن در بیان گزاره های تمثیلی و چندوجهی و دوجهات بودن آن؛ به گونه ای که حقایق قرآن در قالبی ادبی و هنری به زبان تمثیلی و به صورت معرفت بخش و واقع گرا بیان شده است و از طریق کاربرد این گزاره های تمثیلی، در عین تفهیم معنای سطحی و ظاهری گزاره ها، همزمان معنای عمیق، باطنی و واقعی ورای ظواهر کلام نیز القا می شود و تخیل، توهم و کذب در آن راه ندارد. زبان مقدس آن، زبان اصلاح گر باورهای درونی در اعتقاداتی همچون شرک، نفاق و دنیاگرایی است؛ و زبان اصلاح گر رفتارهای اجتماعی در اموری از قبیل نقض عهد و انفاق نامطلوب است؛ همچنین چند نوع دیگر از کاربرد آن را در امور ذیل می توان برشمرد: زبان هدایتگری، حقیقت گرا، آینده نگری، عبرت گیری و معرفت بخشی عینی شناختاری؛

کلمات کلیدی:

گزاره های تمثیلی، زبان قرآن، واقع نما، چندوجهی، اصلاح گر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1975762>

